AYLIK MİZAH DERGİSİ • YIL : 10

KASIKATÜR

SAYI : 112 • TEMMUZ / 2002

2 TEMMUZ SIVAS MADIMAK'I UNUTMAYALIM

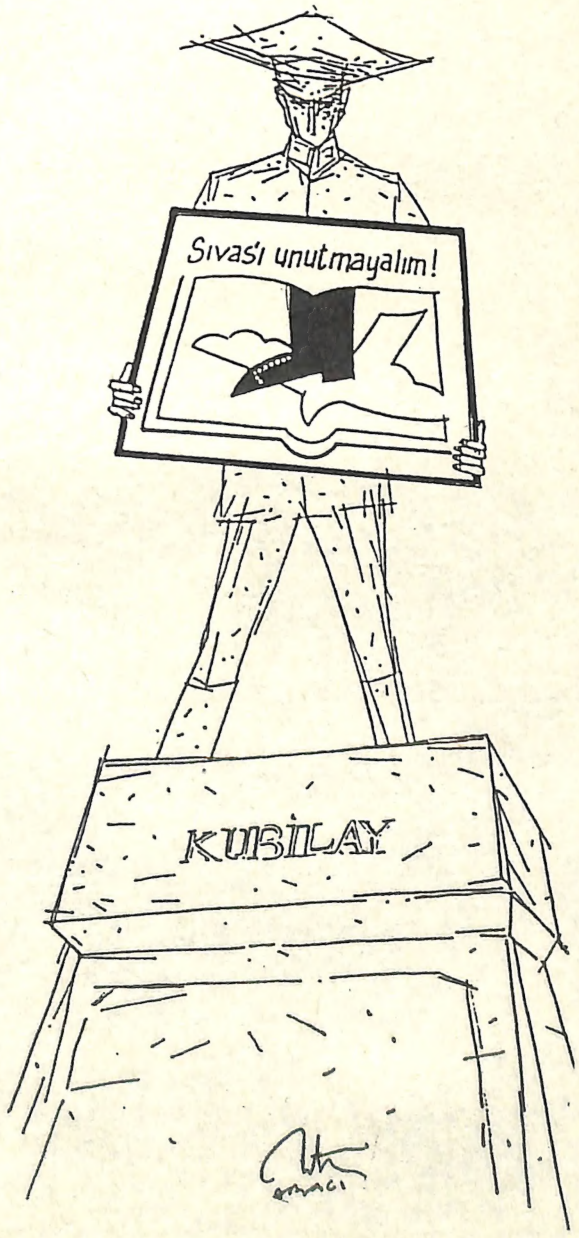

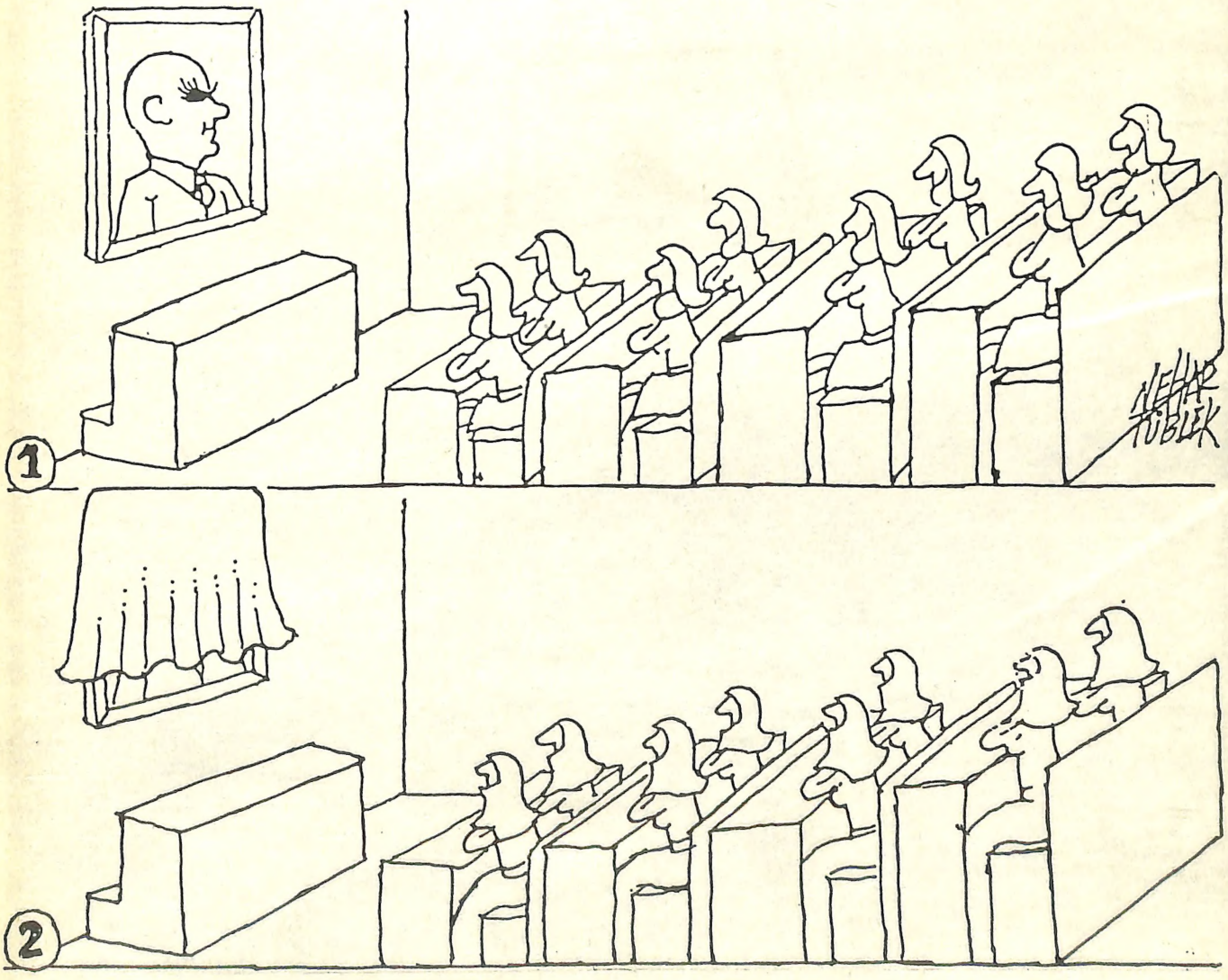

NEHAR TÜBLEK

SAHİBİ VE YAYIN YÖNETMENİ
KARİKATÜRCÜLER DERNEĞİ
ANKARA TEMSİLCİLİĞİ ADINA
METİN PEKER

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
MURAT ÖZMENEK

YAYIN KURULU

BÜLENT OKUTAN
CUMHUR GAZİOĞLU
OKTAY BİNGÖL
ORHAN TÜLEYLİOĞLU
MURAT SAYIN

KATKIDA BULUNANLAR

ALİ ULVİ ERSOY
ALİ ŞUR
ALİ HERKÜL ÇELİKKOL
ALİ ŞÜKRÜ FİDAN
AHMET ERKANLI
AKİL DANE HERZEKAR
A. TEOMAN SANALAN
AKIN ÖNDER
BAYRAM ALİ KARA
BURHAN ÖZOYAL
CEM KENAN ÖNGÜ
CEMAL ARIĞ
CEZMİ ERMİŞ
CİHAN DEMİRCİ
ERDOĞAN BAŞOL
ERDOĞAN KARAYEL
ERAY ÖZBEK
ERGÜL AKTAŞ
EROL ÖZDEMİR
FERRRUH DOĞAN
HASAN SEÇKİN
HASAN UYSAL
HÜSEYİN ATABAŞ
HÜSEYİN TANYERİ
GÜNGÖR KABAKÇIOĞLU
İSMET LOKMAN
KADİR DOĞRUER
MUHİTTİN KÖROĞLU
MUSTAFA BİLGİN
NECATİ ABACI
NİYAZİ YOLDAŞ
NURİ BİLGİN
OĞUZ GÜREL
ORHAN ENEZ
ÖZCAN ÇALIŞKAN
TAYFUN AKGÜL
TONGUÇ YAŞAR
SERDAR ÇAKIRER
YENER ÇAKMAK
YİĞİT ÖZGÜR

DERGİ TEMSİLCİLİKLERİ
Bursa/Mümin Bayram/İzmir•Cem Koç/
Trabzon•Adnan Taç/Sinop•Seyit Saatçi
Zonguldak•Kürşat Coşkun

DİZGİ: DAMAR LTD. ŞTİ. • ANKARA
Özveren Sok. 3/8 Demirtepe Tel: 0.312. 232 01 11

BASKI: KUBAN MATBAACILIK YAYINCILIK • ANKARA
Matbaacılar Sitesi 558. Sok. No:20 Tel: 0.312. 395 20 70

İRTİBAT VE YAZIŞMA ADRESİ:
Konur Sok. 31/10 Kızılay-ANKARA Tel-Faks: 0.312. 417 37 28

POSTA ÇEK NO: 104902 METİN PEKER
Altı Ay: 24.000.000 TL - Bir Yıllık: 48.000.000 TL.
Altı Ay: 30.000.000 TL. Bir Yıllık: 60.000.000 TL.(Resmi Dairelere)

KAPAK KARİKATÜRÜ: NECATİ ABACI

Karikatür Dergisi'ndeki eserler yazılı izin alınmadan kesinlikle yayımlanamaz.

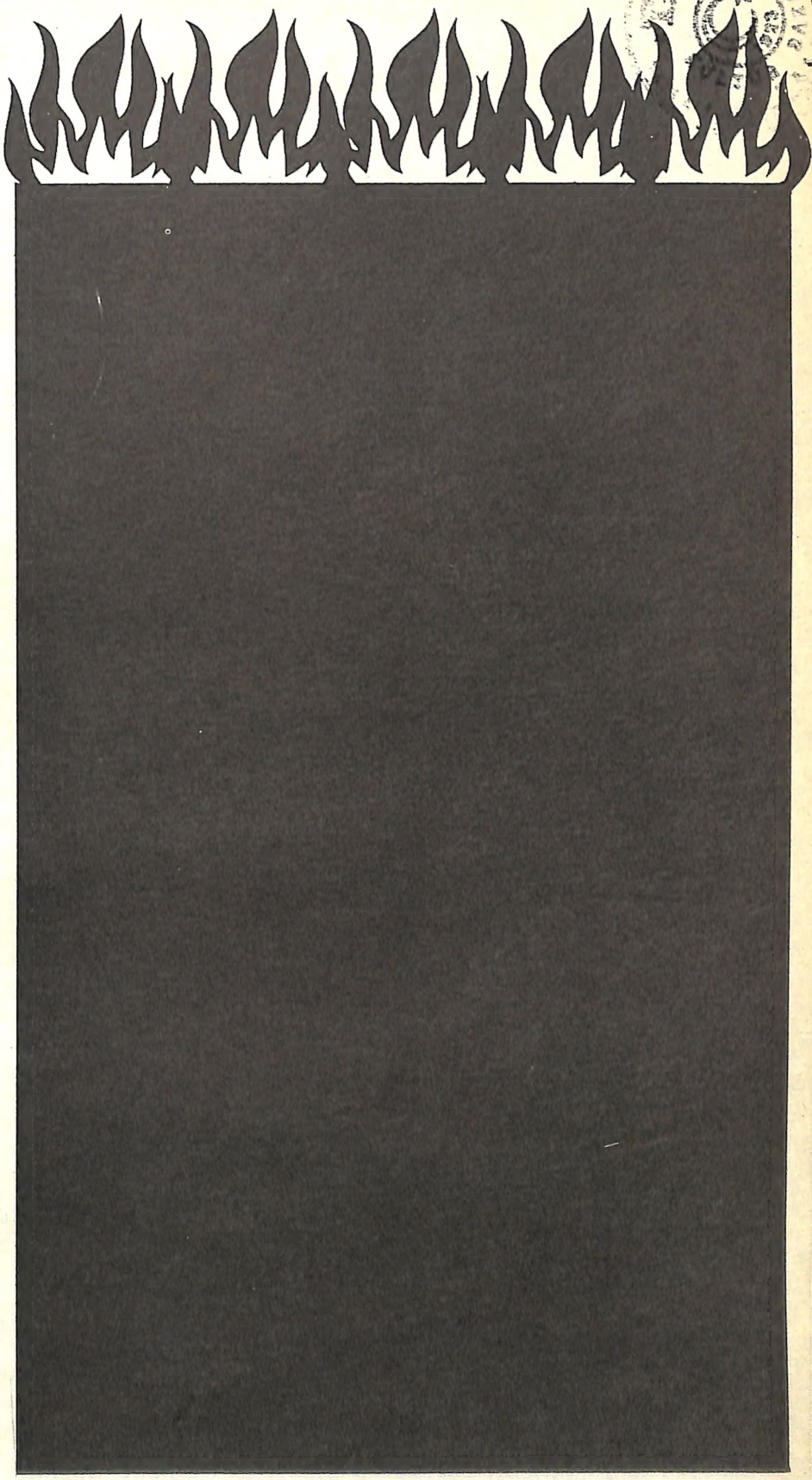

2 TEMMUZ 1993 TARİHİNİ UNUTMAYACAĞIZ!

MAKSAT MUHABBET

hASAN uYSAL

ÖZEL İNSANLAR ÜZERİNE...

Su sayı Sıvas'ı yaz" dedi Metin Peker. Her temmuzda bunu yapıyor. Yahu nesini yazayım? İnsanlıktan nasipsiz caniler hakkında yazmanın bile, kendimi küçültmek anlamına geleceğini düşünüyorum öncelikle. Canavarlaşmış yaratıkların katlettiği değerler, insanlar, dostlarım için yazmaya baladım mı da, bu kez içim yanıyor, tüylerim diken diken, gözlerim kıpkırmızı oluyor.

"Olsun yaz" diye ısrar etti. Metin "özel insandır, kırmayayım" dedim içimden. Bu tür insanlara iyi davranmak gerekir. Onun için, Sıvas deyince hemen aklıma düşüveren Aziz Nesin ile ilgili yazmaya karar verdim. "Türklerin yüzde 70'i aptaldır" demişti ya Aziz ağabey. Nasıl Sıvas deyince Aziz Nesin geliyorsa, Aziz Nesin deyince de bu söz geliyor usuma.

Aptallık, ne yazık ki içinde bulunduğumuz toplumun genel ortalamasını gösteriyor. Aziz ağabey bu oranlamada da iskonto yapmış gibi görünüyor. Hoş, bu yaklaşım 'geriye kalan yüzde 30 akıllıdır' anlamına da gelmiyor. Çünkü bir de eksiler var, yani aptallarında altında kalan, aptal bile olamayan. Bu tür özel insanlarla her zaman karşılaşmak olanaksız. Örneğin bir TV yarışma programında, "ülkeleri temsil eden beze ne denir?" sorusuna, "Amerikan bezi" yanıtını vereni ya da "GAP'ın açılımı nedir?" sorusuna "Mustafa" diye yanıtlayanı nasıl unuturum? Zaten yazıya böylesi bir yaklaşımla girmemin özel amacı da bu!...

Cumhuriyet Gazetesi'nde çalışıyorum. Üniversite sınav sonuçları, bir gün önce gazetelere gönderilir, onlar da basarlardı. Tabii ki bir gün bekleyemeyen onlarca kişi gazete kapısında kuyruk olur, sonucu öğrenmeye çalışır.

Bir yakınım, çocuğu için arayıp numarasını verdi. Bakıp sonucu bildirecek zamanım yok. Zorunlu olarak, odacımızın 20 yaşındaki oğlunu çağırıp, numarayı verdim. (Hoş delikanlının vkuatı fazlaydı. Sigara almaya gönderirsin, 'sigara yokmuş, çikolata aldım' diye gelirdi. Bir daha öyle yapmamasını söylediğimde, bu kez sigara yerine çekirdek, üzüm falan almaya başlamıştı) Her neyse, numarayı uzatırken seslendim:

– Bak bakalım kazanmış mı, kazanmışsa nereyi kazanmış?

Aradan birkaç saat geçti ses yok. Çağırdım yeniden, "Ne oldu?" diye.

– Sürekli meşgul çıkıyor abi! dedi.

– Ulan ne meşgul çıkıyor? diye gürledim.

– Verdiğin numara! demez mi?

Bütün gazete, onlarca insan, ellerindeki numaralarla sonuçlara bakarken, aynı ortamdaki kişinin 13 rakamlı üniversite giriş numarasını telefon numarası sanıp, telefona sarılabilir mi? Sarılırsa bu kişi özel değil midir?

İşyerimin bir kapıcısı var. Bu özel kişilerden. Dediğini kimse anlamıyor, benim dışımda. Ben de anlıyormuş gibi yapıyorum aslında... Bu yüzden hemen bir tek benimle konuşmak durumunda kalıyor.

Geçenlerde, elimde yoğurt kasesi, büroya giriyorum, laf attı:

– Abey bu yoğur mı hı?

"He" dedim başımla ama o inatçı:

– Sen yoğur mı yin hı?

Yine başımla onayladım.

– Ney yoğur yin hı?

Kimseyle sohbet edememesinin sıkıntısını anlıyorum ama benim suçum ne? Başımı kaldırıp, bildik deyimi tamamlamadan sertçe uyardım;

– Bak Ali Osman, merak iyi değildir, başına iş gelir!

Anlamsız ve notasız bir hırıltı-gürültü çıktı genzinden. O kararlıydı sohbette:

– Sen yoğur çok mu sevin hı?

Sabrım taşmıştı, patladım yarı tehditli sözlerle:

– Ali Osman, merak yüzünden kaç kişinin hamile kaldığını biliyor musun?

O, tehditlerden korkmayacak/anlamayacak kadar delikanlı bir Anadolu'luydu. Birkaç saniye anlamsız biçimde baktı bana ve hiç beklenmeyen yanıtını yapıştırdı:

– Yenge hamile mi hı?

İşte Aziz ağabeyle de, ilk kez benzeri koşullarda tanışmıştık. Galiba Bornova Mizah Şenliği idi. Ankara'dan tek başına BX Citroen arabama atlayıp yola koyuldum. Afyon'dan çıkalı epey olmuştu. İzmir yolu üzerinde, dik bir yokuştan inerken, sol ön tekerlek fırlayıp gitti yanımdan, az sonra da gözden kayboldu. Tam bir saat aradım tekerlek yok. Deli olacağım. Ben de özel birisiyim ya, parlak fikir aklıma düşmekte gecikmedi. Sol tekerlek nereye gitmiş olabilir? sağ tekerleği çıkarıp, aynı yerden yuvarlarsam, bulamadığım sol tekerleğe kavuşabilirdim. Öyle de yaptım! Aksilik bu ya, bu kez sol tekerlekle birlikte sağı da yitirmiş oldum. Yok, ikisi birden yoktu artık!

İşte iki tekerleğini yitirmiş arabamın başında oturup kara kara düşünürken, benim gibi Bornova'ya giden bir özel araç yanaştı yanıma. İçinden yakın dostum Tolga Çandar, çok iyi anımsamıyorum ama, galiba gazeteci Varlık Özmenek ya da Haluk Gerger ile Aziz ağabey çıktı. İlk kez yakından tanıştığım Aziz ağabeyi, olayı anlattığımda yine ilk ama ayrıca son kez o kadar gülerken görecektim.

Sanırım Aziz ağabey o gün, o dakika, "özel birisi" ile karşı karşıya geldiğini anlamıştı.

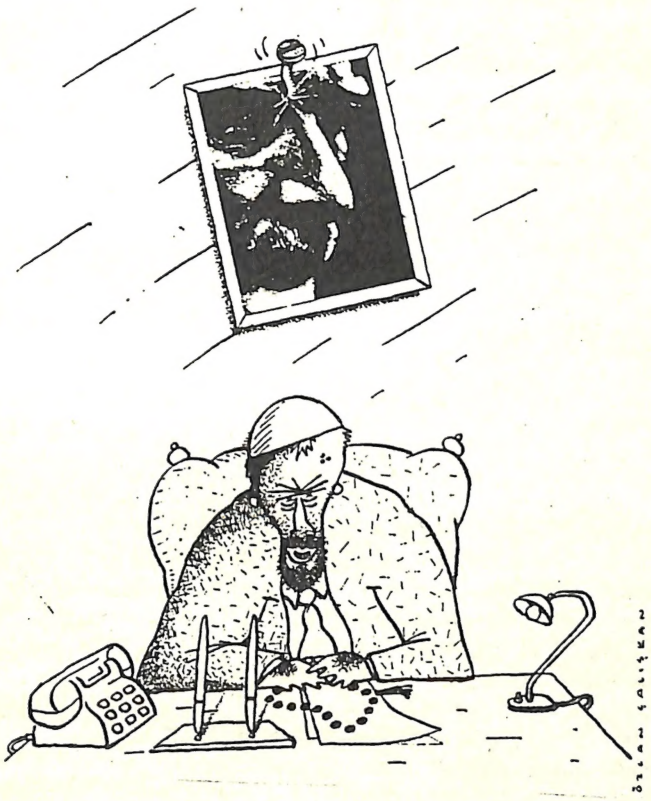

ÖZCAN ÇALIŞKAN

ALİ ULVİ ERSOY

NEHAR TÜBLEK

dinozorun yeri
hüseyin atabaş

SIVAS'I UNUTMAYALIM!...

Benim dedem, günde beş vakit namazını kıldıktan sonra dua ederken; "Allahım, hükümet-i cumhuriyetimizi şeriat yolundan ayırma." derdi. Ama o bir Çanakkale gazisiydi, ama o bir 'Anadolu müslümanı'ydı, yani o laik ve saf bir dindardı. Ona göre şeriat, adalet demekti. Osmanlı kültürü ile yetiştiği için 'adalet'i duymadığından öyle yakarıyordu Tanrısına. Nasıl biz cumhuriyet çocukları, "Adalet mülkün temelidir" denildiğinde 'mülk' sözcüğünün 'devlet' anlamına geldiğini ilk bakışta algılayamıyorsak!...

Aslında herkes, Mevlâna'nın dediği gibi; siz ne söylerseniz söyleyin, bildiği kadarını, ilgi alanına girdiği kadarını anlar. Örneğin bir politikacı, 'vatandaş4 denildiğinde, kendisine oy veren ya da verme olasılığı bulunanları canlandırır kafasında... Bakın, örneklerle açıklamaya çalışayım:

2 Temmuz Sıvas topluöldürümünün gerçekleştirildiği gün, zamanın başbakanı Tansu Çiller verdiği ilk demeçte şöyle demişti: "Sıvas'ta üzücü bir olay olmuştur. Devlet oradadır. Sayın İçişleri Bakanı oradadır. Bütün güvenlik güçlerimiz oradadır. (...) Otelin etrafını saran vatandaşlarımıza hiçbir biçimde zarar gelmemiştir. Onlardan ölen ve yaralanan da yoktur. Dolayısıyla olay, bir otelin yakılması ve içinde olan vatandaşlarımızın ölmesiyle ortaya çıkmıştır."

Dikkat buyurun, üzerine basa basa; "Otelin etrafını saran vatandaşlarımıza (yani katillere) hiçbir zarar gelmemiştir. Onlardan ölen ve yaralanan da yoktur?" diyor. Otele kıstırılıp da öldürülenler ise, vurgulama biçiminden öyle anlıyoruz, önemli değildir. Öldürülmeleri sadece olayın ortaya çıkmasını sağlamıştır, 'vaka-yı adliyeden' bir olaydır dolayısıyla!... Bu sözler düşünülerek dile getirilmiş değil, bundan eminim. Çünkü söyleyenin kafasında iki ayrı 'vatandaş' kavramı vardır: Kendisine oy verenler ki, onlara "hiçbir biçimde zarar gelmemiş" olması sevindiricidir. İçerde olup da öldürülenlerin, nasıl olsa ona oy verme olasılığı yoktu; onlardan söz ederken önem atfetmeye de gerek görmüyor!

İşte bu popülist mantığın arkasındaki 'düşünceyi' sergilemek için Sıvas'ı unutmayalım. Bu biiiirrr...

Şimdi de dönemin muhalefet partisi lideri Mesut Yılmaz'ın 3 Temmuz'da söylediklerine bakalım. Aslında onun söyledikleri ilk bakışta öncekinden farklı gibi gözüküyor ama, aynı mantık çerçevesi içinde daha vahim sözlerdir: "Bu olayda devletin valisinin hatası olup olmadığı araştırılmalıdır. Devletin valisi, yüzde 99'u müslüman olan Türkiye'de, halkımızın dini duygularını rencide eden, dini değerlerle alay eden bir konuşmacıya karşı tepkisiz kalmışsa, milletin o valiye güvenmesini bekleyemezsiniz." Yılmaz şunu diyor aslında; devletin güvenlik güçlerini kullanarak valinin susturmadıklarını 'halk' sustursa da, öldürse de haklıdır. Sonraki günlerde, "Bir futbol maçında da bu kadar insan ölebilir" diyecek olan Yılmaz sözlerini şöyle sürdürüyordu: "Şiddetin her türlüsüne her koşulda karşıyız. Fikir özgürlüğüne bizden daha saygılı bir zümre göremiyorum. Ama fikir özgürlüğünün, halkımızın mukaddes değerleri için kullanılmasına hiçbir şekilde kayıtsız kalamayız." Nitekim de kalmadılar...

Şimdi; "Ben dinsizim ama, inancı olanlara saygılıyım" diyen Aziz Nesin, acaba ülkenin engin düşünce özgürlüğüne sığınarak 'halkımızın mukaddes değerleri'ni incitmiş mi oluyordu? Öyle olsa bile, çoğunluğun azınlığı baskı altında tutmasını önlemek, azınlık haklarını korumak çağdaş demokrasinin gereğidir. Oysa demokrasi havarisi kesilen, kendisini çağdaş sanan Yılmazlara göre, oy deposu olan çoğunluk azınlığa neyi 'reva' görürse haklıdır. Öyle mi?

İşte, bu anlayışı yıkmak, çağdaş hoşgörüyü egemen kılmak için Sıvas'ı unutmayalım. Bu ikiii...

Dönemin ana muhalefet partisi lideri Necmettin Hoca'nın dile getirdikleri ile Yılmaz'ın dedikleri de pek farklı şeyler değil. Şöyle diyordu muhterem: "Buraya (Sıvas'a) belirli kişiler gönderilmiş, milletin inancını, dinini tezyif eden sözler sarf edilmiştir. Bunlar suç işlemiştir, ama devletin valisi bunlara ev sahipliği yapmış, teşvik edici konuşmalarda bulunmuştur. Sıvas halkı, dini tezyif olayı karşısında çok doğal olarak reaksiyon göstermiştir. Bu tepki, medeni ölçüler içinde olmuştur."

Hayret doğrusu, 'tepki' olarak otuz yedi kişi öldürülüyor, bu da 'medeni ölçüler içinde' kalıyor!... Demek ki altın verenin, pardon oy verenin tepkisi her biçimiyle 'mübah'tır. Ne sanmıştınız yani?

İşte dinin paraya 'tahvil' edildiği 'medeniyet' anlayışıyla savaşımını sürdürebilmek için Sıvas'ı unutmayalım. Etti üüüççç...

Temel, işlediği suç nedeniyle yargılanmış, ölüme mahkûm edilmiş. Meclis'ten de onay çıkmış, darağacının dibine götürmüş, asacaklar. Hani adettendir ya, sormuşlar:

— Son dileğin nedir?

— Beni oğlumun yanına gömün, demiş Temel.

— Ama oğlun daha genç, diyecek olmuşlar...

Bizimki gayet sakin yanıtlamış:

— Ben sabırli adamim, beklerim!

Aslında şu "Sıvas'ı unutmayalım!" sözü de bir 'sabır telkini' gibi geliyor ban. Oysa bekleyecek zamanımız yok bizim... Neyse, Tanrı hükümet-i cumhuriyetimize zeval vermesin!...

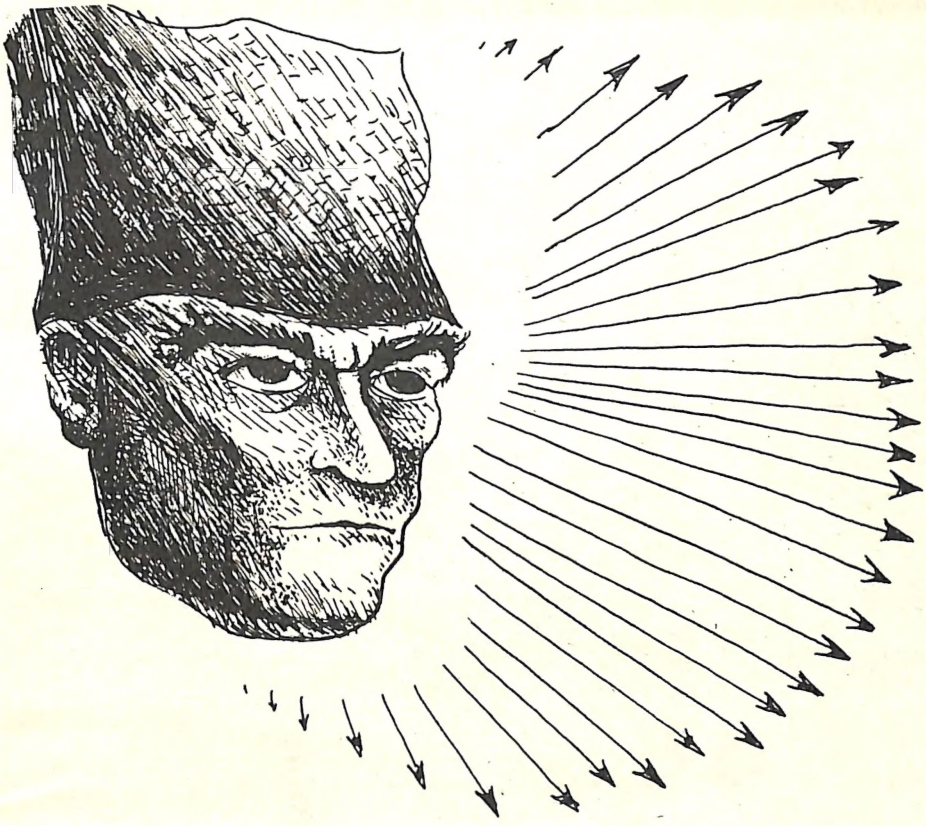

EROL ÖZDEMİR

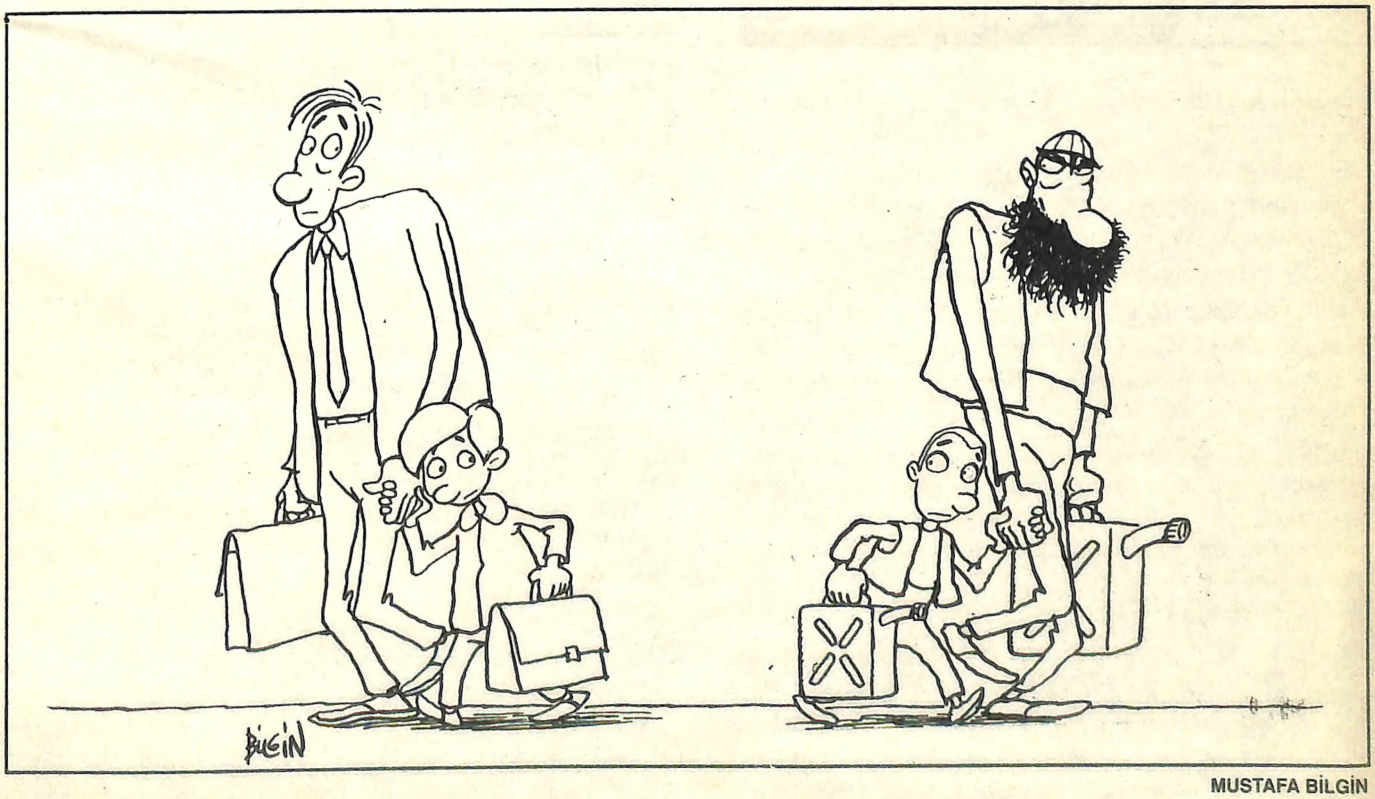

MUSTAFA BİLGİN

CUMHUR GAZİOĞLU

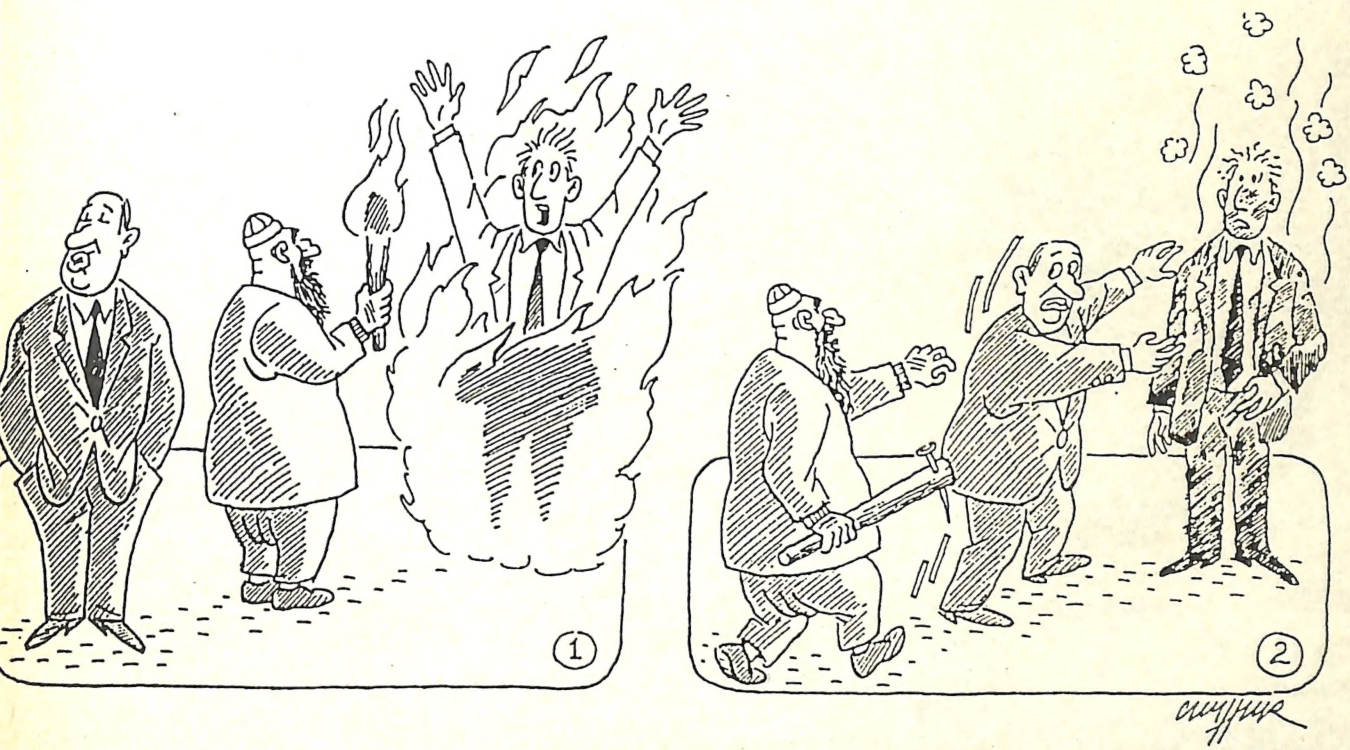

RUHİ TEK TREN PENCERESİNDEN

LAİK Mİ, LAYİK Mİ?

Tren Bostancı'ya yaklaştığında yavaşladı. Sonra durdu. Demirbaş yolcular saatlerine baktı. Göreve geç kalıp kalmayacaklarını tahmine çalışıyorlardı. Sonra gazetelerinin sayfalarını çevirmeye başladılar.

- Aydın yakmaya 15 yıl...

- Bir partinin başkanının ne mal olduğu ortaya çıktı. Bir başka parti başkanının mal varlığı komisyon hâlâ açıklamadı.

- Sivas'ta 37 kişinin katledilmesiyle ilgili davada mahkeme, sanıkların katliamın asıl failleri olmadığına karar verdi ve olayların Aziz Nesin'in tahriki ile başladığını bildirdi. DGM bu nedenle Aziz Nesin hakkında yasal işlem yapılması için DGM Başsavcılığına suç duyurusunda bulundu.

İlkokul öğrencisi olduğu giysisinden anlaşılan sevimli kız, hınzır hınzır güldü. Gazeteden bir haberi kekeliyerek okumaya başladı.

Adnan Menderes 19, İsmet İnönü 7, Bülent Ecevit 29, Süleyman Demirel 327, Turgut Özal 9, Mesut Yılmaz 23, Tansu Çiller 34 İmam-Hatip lisesi açtı. Pekçok lisenin açılması da sırada...

Yaşlı yolcu, sevimli kızın saçlarını okşadı.

- Boşuna çocuktan al haberi dememişler.

Karabulutlar Marmara denizi üzerinde yoğunlaştı.

Yağmur yağmaya başladı.

Bir ses duyuldu:

- Bu yağmur onca pisliği temizleyebilir mi?

Haydarpaşa-Adapazarı treni yoluna devam etti.

ÖNCE CAN

Haydarpaşa-Adapazarı treni yoluna devam ediyordu.

Bir ses, kompantımanda yankılandı.

- Millet sürünürken, memleket uçuruma giderken, vekillerin bir eli yağda bir eli balda, kuş sütleri de önlerinde...

Simitçi çocuk güldü:

- Amca dut yiyen bülbüller çoğaldı.

Tren rayda kayar gibi ilerledi.

- Bu gidişle vekiller yalnız kalacak.

Trenin düdüğü ovada egemenliğini sürdürdü. Öttü, durdu.

FERRUH DOĞAN

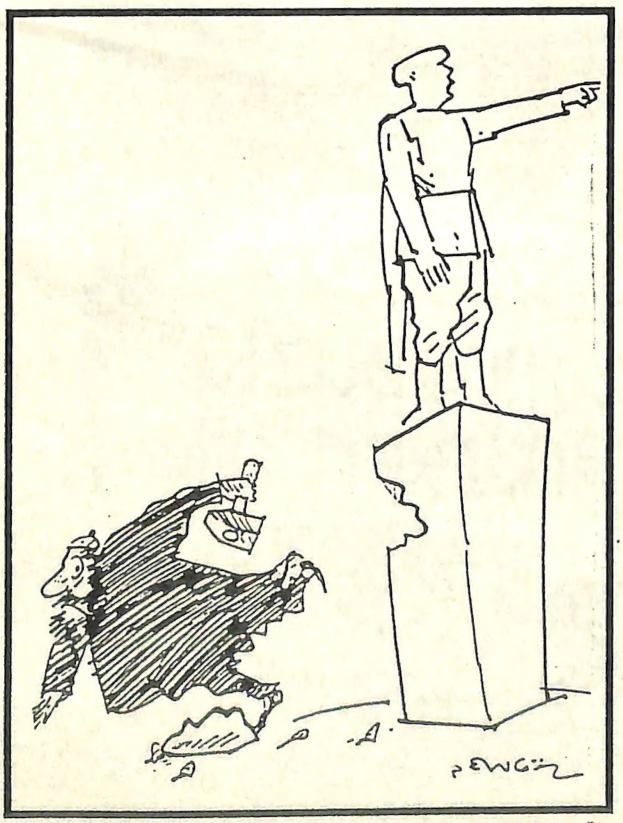

MUHAMMET ŞENGÖZ

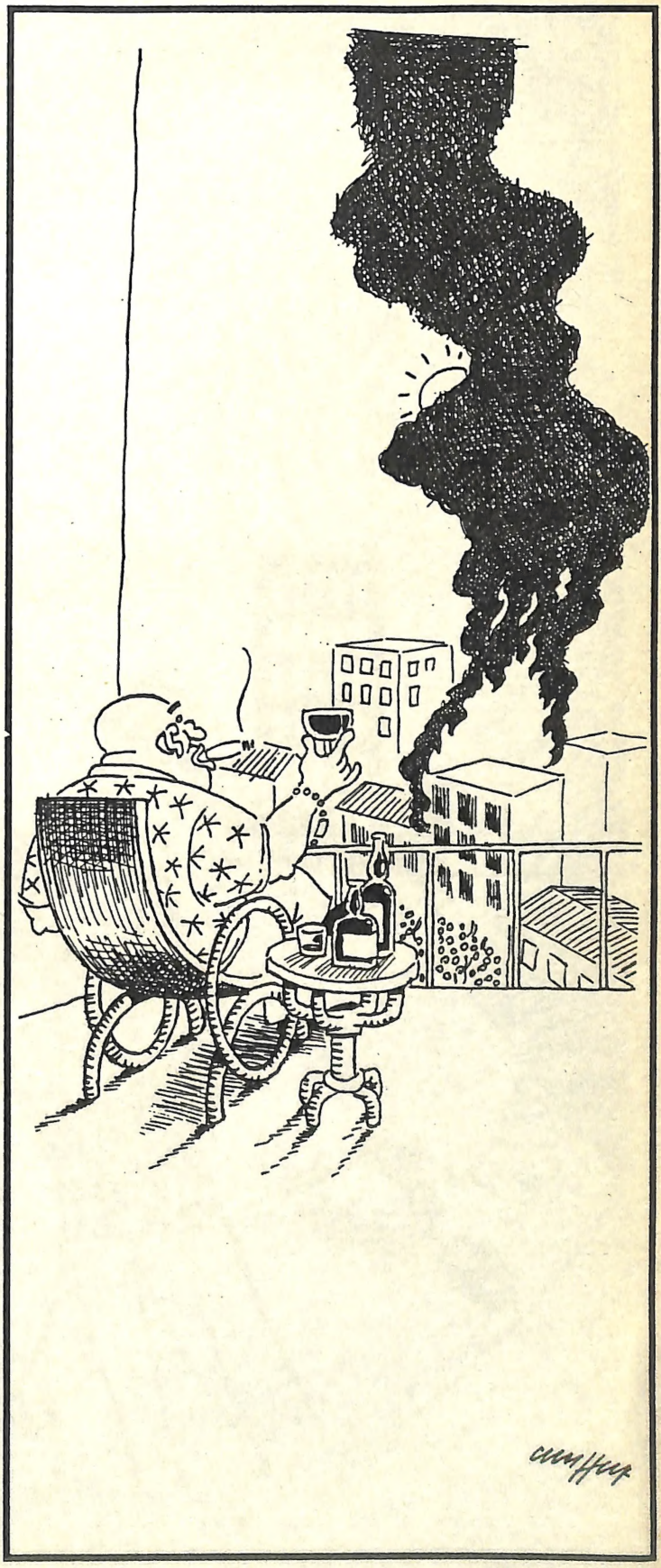

CUMHUR GAZİOĞLU

AHMET ERKANLI

MURAT ÖZBENEK

TURHAN SELÇU

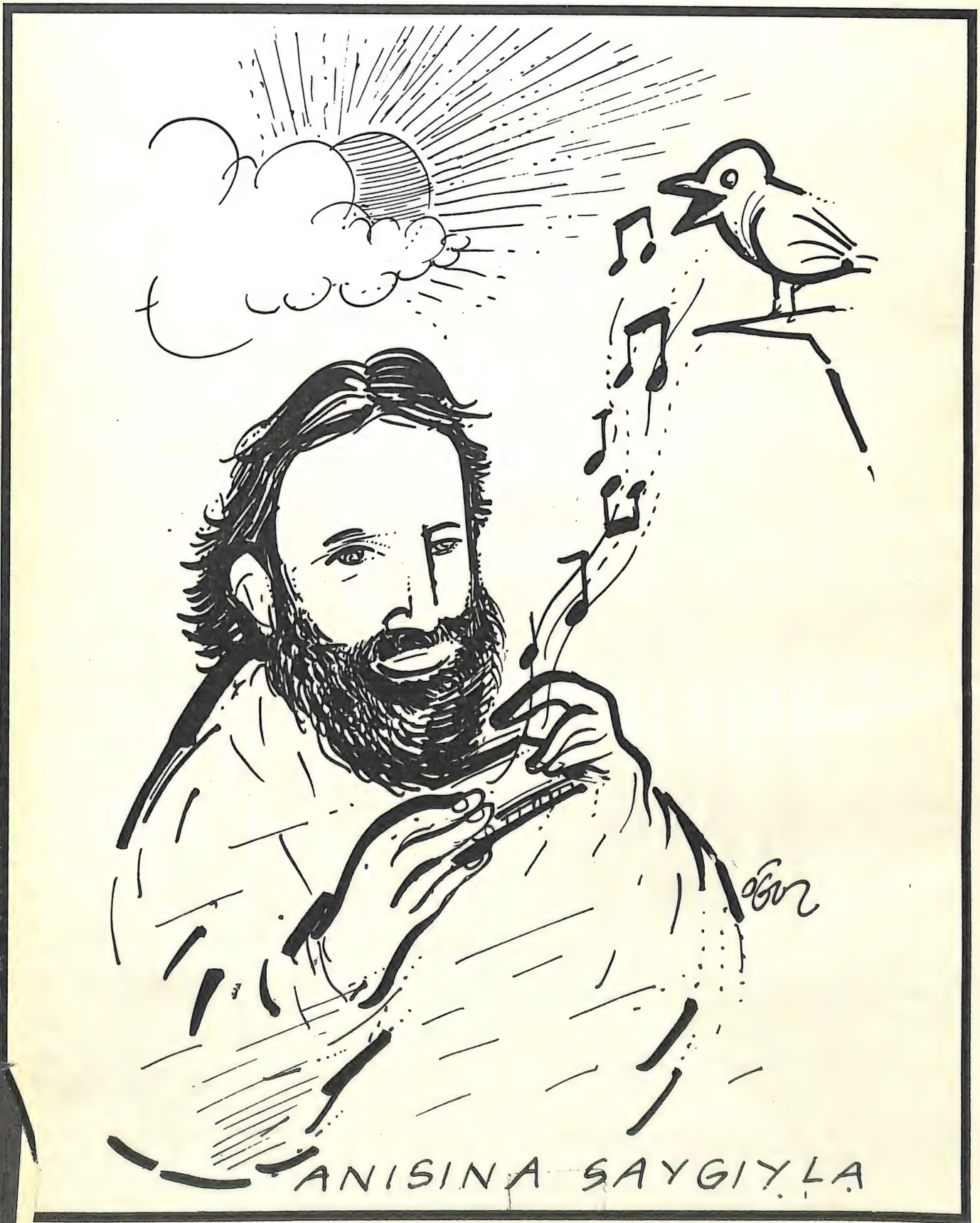

OĞUZ GÜREL

2 TEMMUZ 1993 TARİHİNDE SİVAS İLİ MADIMAK OTELİNDE ŞERİATÇI KATİLLER TARAFINDAN KATLEDİLEN KARİKATÜRCÜ ARKADAŞIMIZ ASAF KOÇAK VE CAN DOSTLARIMIZI SAYGIYLA ANIYORUZ

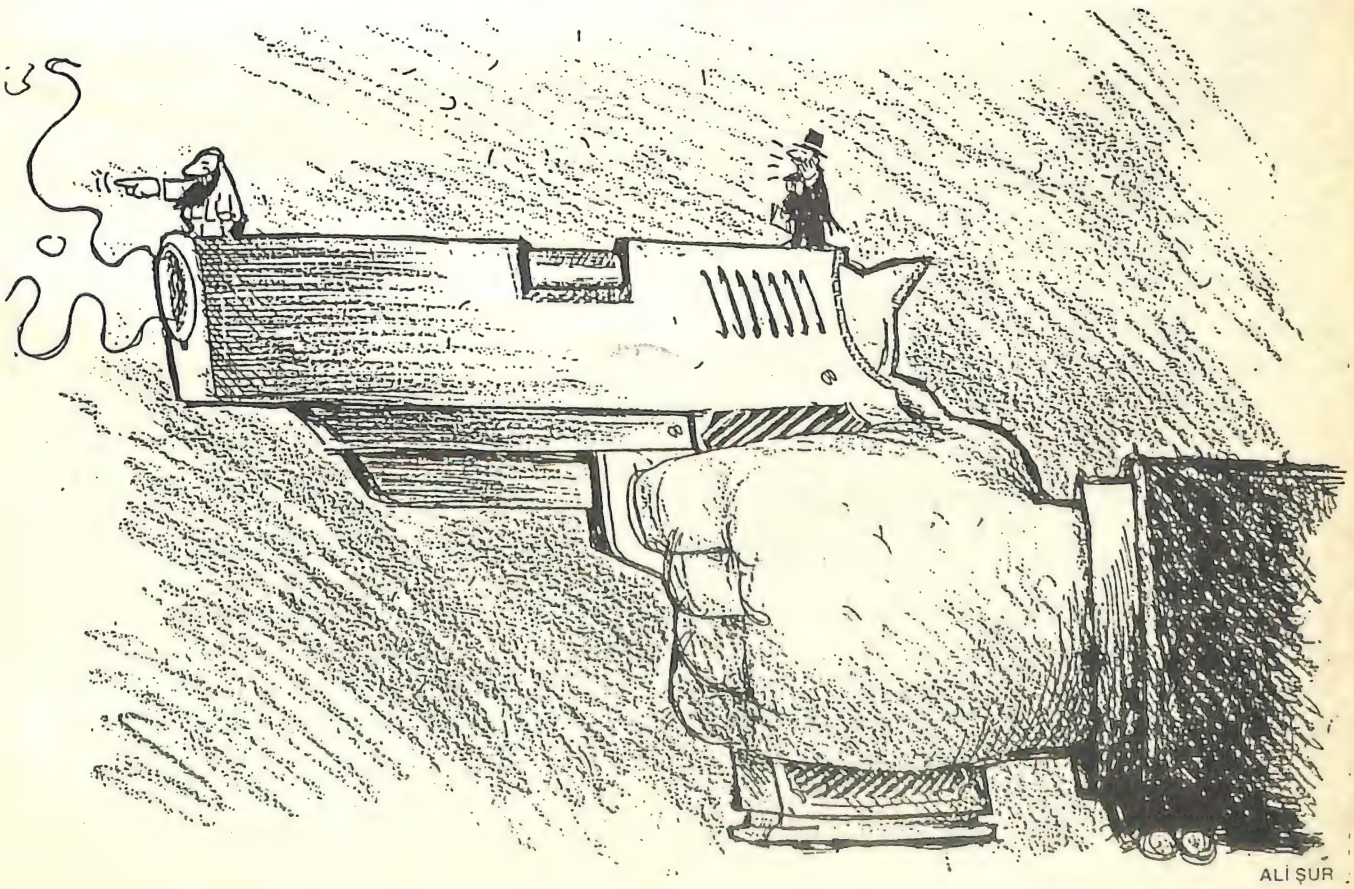

çizgi yerine

mümtaz idil

HERŞEY BİR ANDA OLDU

Herşey bir anda oldu. Uzun insanlık tarihinde bir zerre sayılacak bir zaman aralığında Türkiye altından kalkamayacağı bir karanlığa teslim oldu. Bir gövde gösterisiydi amaçlanan, bir cinayete dönüştü. Sivas katliamının özeti bu...

Nedenleri üzerine, ölenlerle ilgili hemen her şey yazıldı, ama "kara leke" silinmek şöyle dursun, daha da karardı. John Grisham veya Dean Koontz'un romanlarındaki gibi, sanki olay tüm yönleriyle incelenmiş, cinayeti işleyenler yakalanmış, ölenler de anıtlaştırılmıştı. Her yıl günü geldiğinde onları anmak, bu korkunç cinayeti işleyenlere lanetler yağdırmak ve ülkenin bir daha böyle bir kara günü görmemesi için çığlıklar atmak gibi eylemlerle her şey yoluna girmiş gibi görünüyordu. Ama huzursuz edici bir nokta vardı: Kapanmamış bir yara, bitmemiş bir dava ve belki hepsinden de önemlisi, benzer olayın bir daha yinelenmeyeceğine ilişkin somut gelişmelerin olmayışı.

Bir Madımak Oteli yangını daha beklenmiyordu belki, ama orada, çalılıların arasında sürünüp dolaan tehlikeli gerilimini bütün çevreye yayıyordu. Tehlike geçmemişti ve hatta artarak büyüyordu. Arkanızı dönüp baktığınızda kimseyi göremiyordunuz, ama ensenizde soluğunuzu hissettiğiniz bir tedirginlik rahatça önünüze bakarak yürümenizi engelliyordu.

Hâlâ da engelliyor.

Madımak Oteli cinayeti bir imgeye dönüştü, ama tedirginliği ortadan kaldıramadı. Canilerin fırsat buldukça değişik yöntemlerle yeni Madımaklar yaratması ihtimali kol geziyor. Her şey yine bir anda olabilir ve bir anda lanete ve anıtlaşmaya dönebilir. İşte bu, tedirginliği asla ortadan kaldırmayacak bir "tekerrür" olmaktan öteye geçmiyor.

Orada, çalılıkların arasında sinsi sinsi soluk alıyor, hissediyorsunuz. Çıplak gözle göreiyorsunuz, ama orada olduğunu biliyorsunuz. Zamanını kolluyor. İlk fırsatta saldıracak. Nereden ve nasıl, bilemiyorsunuz. Tek bildiğiniz şey saldıracağı. Yeni göz yaşları, yeni ağıtlar ve yeni Madımaklar...

Çözümsüzlüğün kahredici bileşkesinin tam ortasında oturup, elinizi avucunuza koyabileceğiniz dostlar arıyorsunuz. İnsanların insan gibi yaşama hakkı olduğu sizinle haykıracak kitlelerin sıcaklığını hissediyorsunuz. Tedirginlik kaybolmuyor, ama yürekten kopup gelen bir sıcaklık tedirginliği dirençle karşılıyor.

Çok uzaklarda bir yerde de genç bir kız ağlıyor. Yaşamı boyunca asla unutamayacağı alevlerin arasında babasının yüzünü görerek.

Ne Madımak Oteli'nin yerine kocaman bir siyah sütun dikmekle, ne kurbanların mezarlarını güle boğmakla, ne olayı haykırarak lanetlemekle ne de canileri cezalandırmakla bu tedirginliği yok etmenin olanağı yok. Bunlar gerekli, ama yetersiz, çünkü ucube yarattığı çalılıların arasından çekip çıkarmaya yetmiyor. Kendini asla göstermeyen tedirginliğin o kuytu karanlıktan çıkmasının sağlanmasına hiçbir somut tehdidin gücü yetmez. Gün ışığı dışında, aydınlık yüzler dışında. Bu yüzden belki de ilk kez, Madımak Oteli yandığında, yangının göz kamaştıran ışığı altında şöyle bir görünüp kaçıştılar. Yaktıkları otelin aydınlığının kendilerini de ele vereceğini hiç düşünmediler. Işıkla ortaya çıkan birkaç çapulcu ise, çalılıların arasındaki kuytu karanlıkta yaşayan ucubenin küçük bir parçasının ipuçlarıydı. Ucu çekilmeyen her ip gibi o da yok olup gitti.

Geriye yitirdiğimiz değerler, gözyaşı ve hep ensemizde soluğunu hissettiğimiz tedirginlik kaldı. Hâlâ arkamızı kollamadan önce adım atamıyorsak bu nedendendir.

CEZMİ ERMİŞ

GÜNGÖR KABAKÇIOĞLU

MEHMET TEVLİM

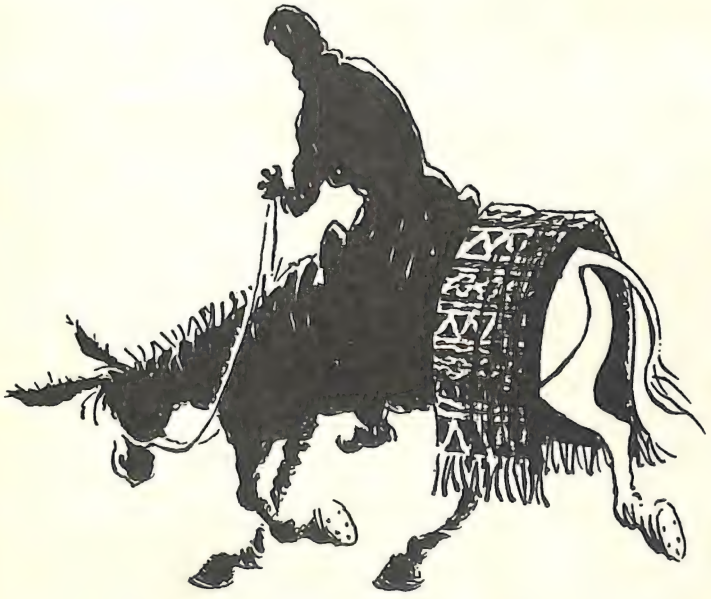

ÖZBEK

ERAY ÖZBEK

MUSTAFA BİLGİN

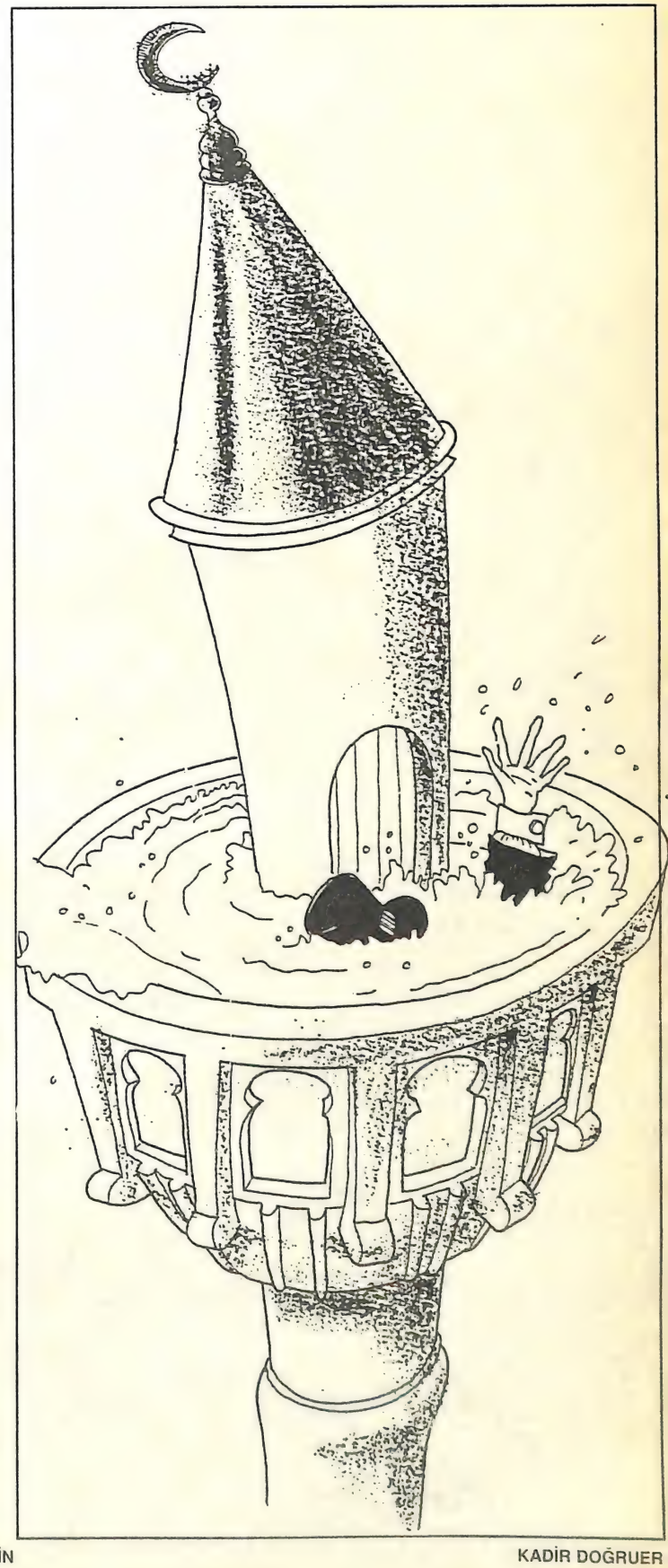

KADİR DOĞRUER

AHMET ERKANLI

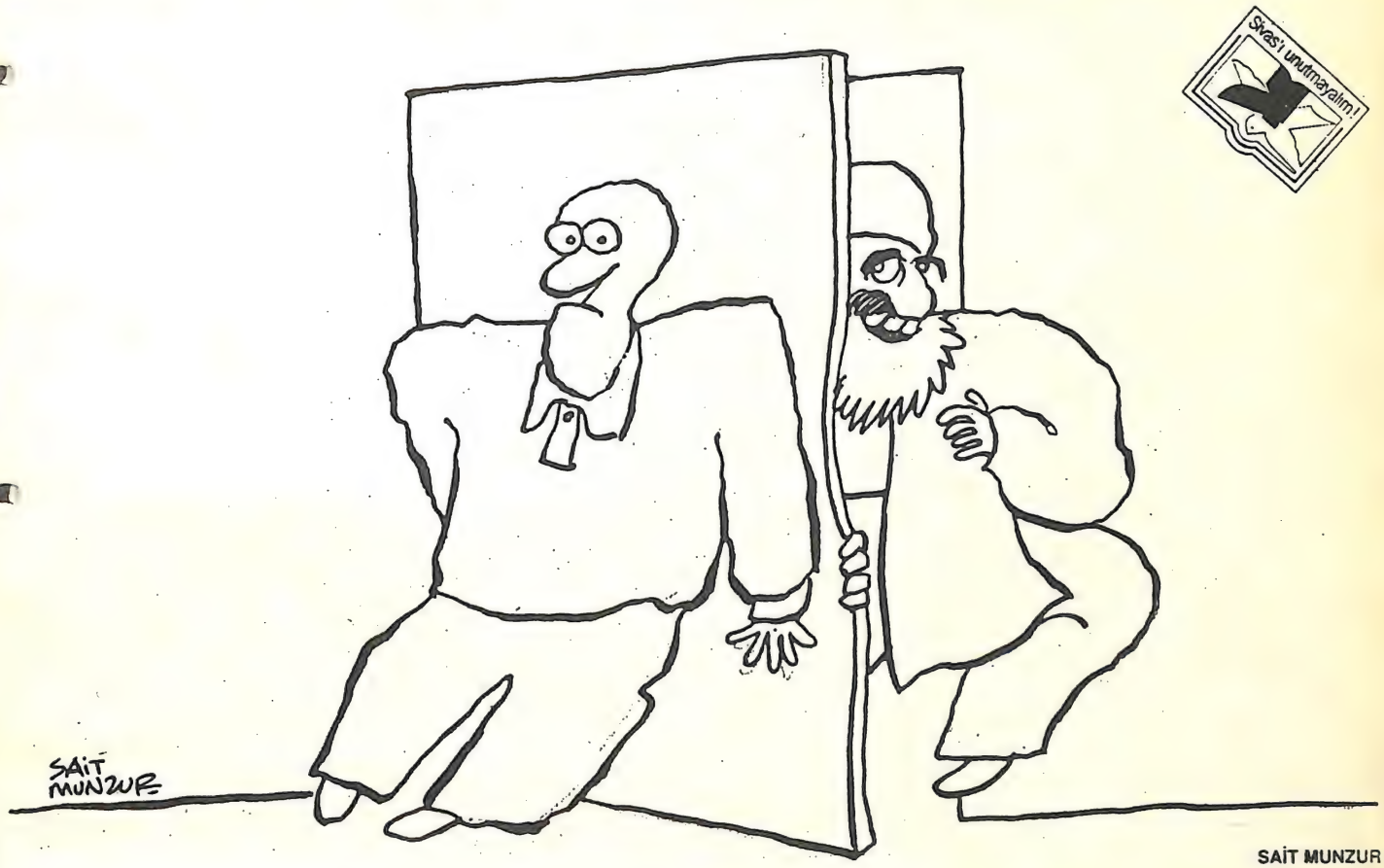

SAİT MUNZUR

METİN PEKER

MEHMET TEVLİM

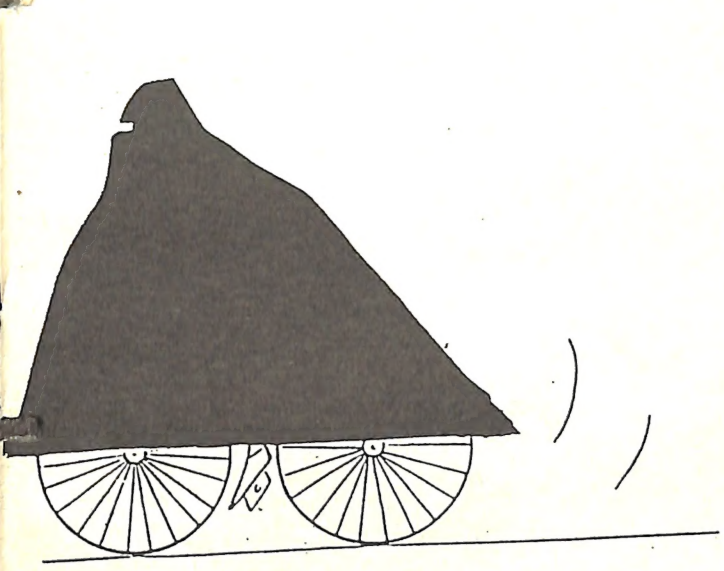

TURHAN SELÇUK

KÖKSAL ÇİFTÇİ

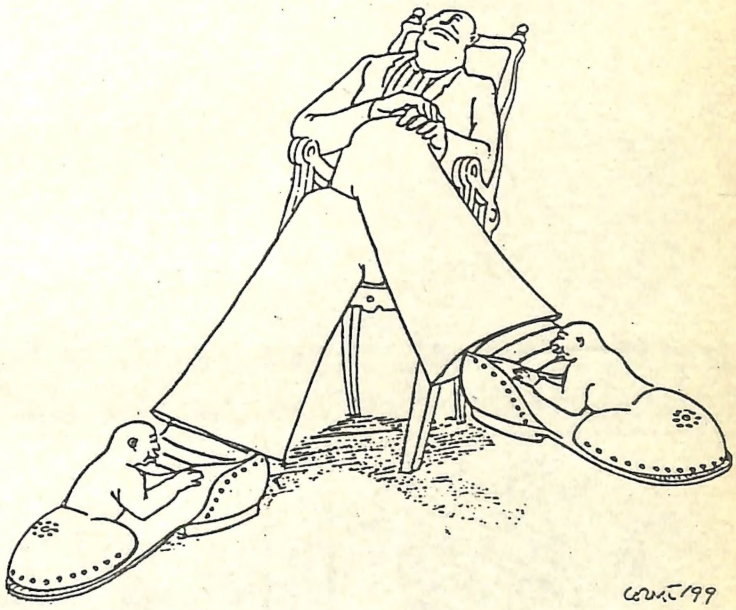

CEZMİ ERMİŞ

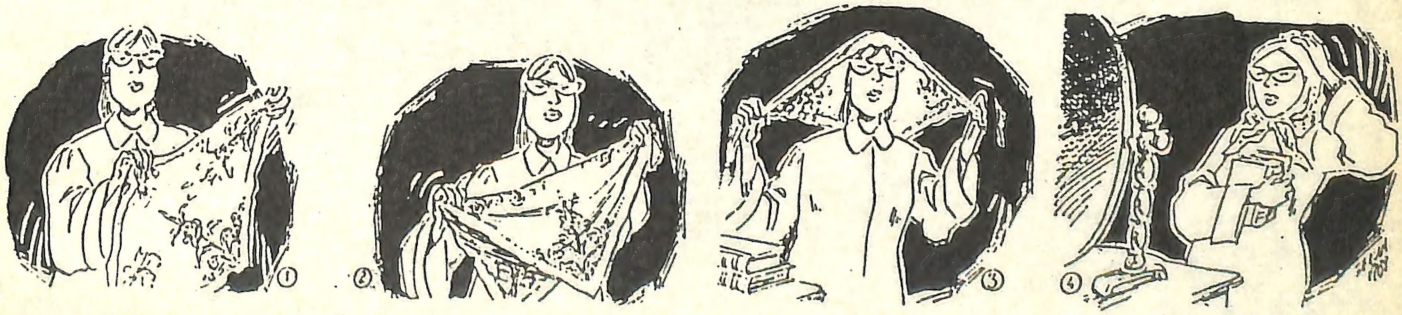

FİKİR HAREKETLERİ

ERCAN AKYOL

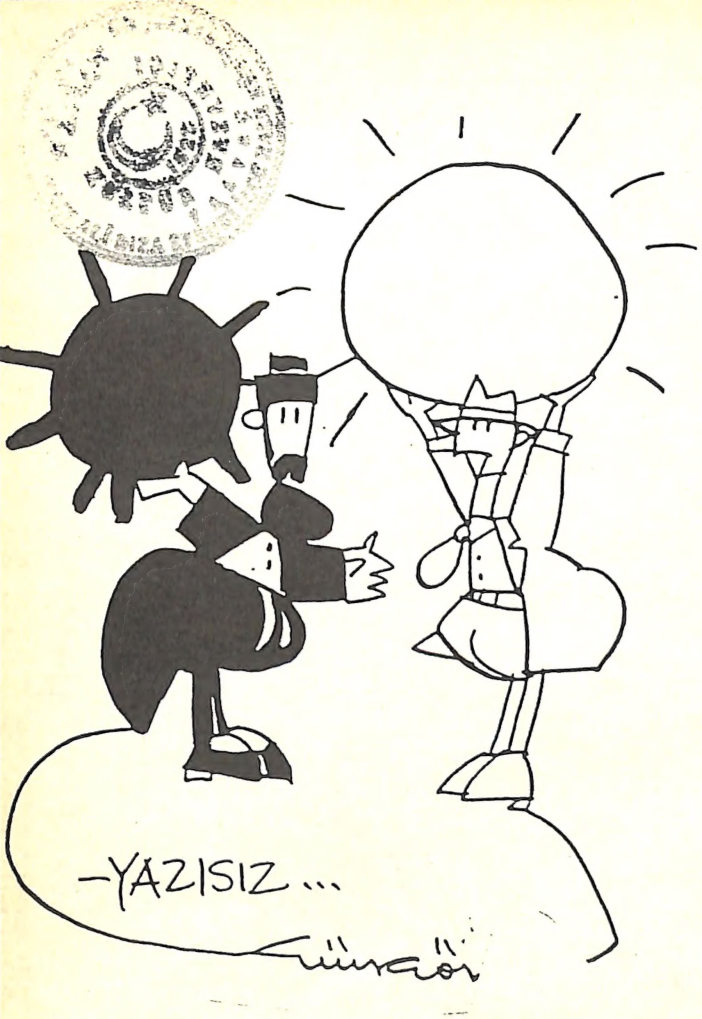

GÜNGÖR KABAKÇIOĞLU

MURAT SAYIN

ÇEVREMDEKİLER — GÜNGÖR KABAKÇIOĞLU

METİN PEKER

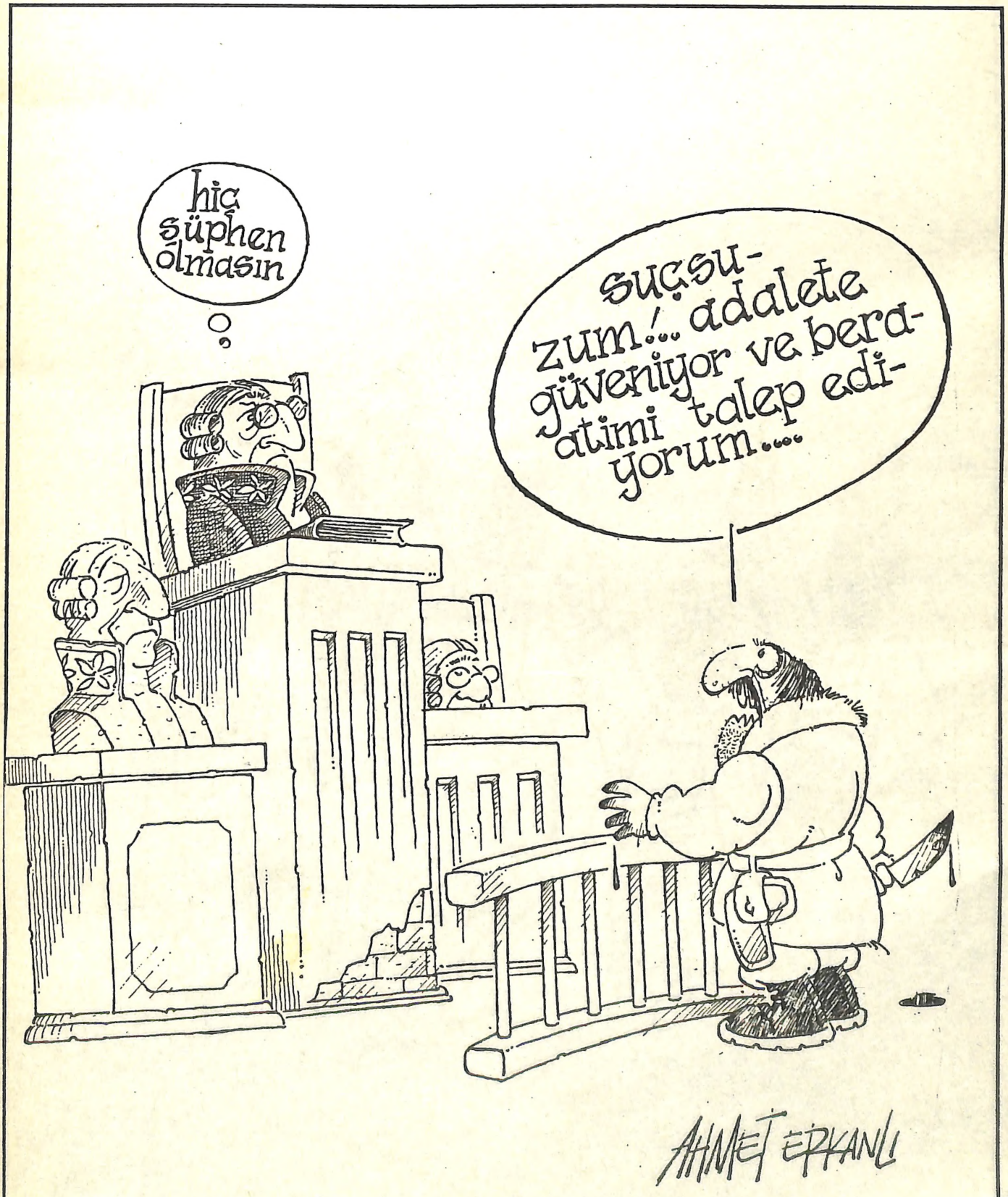
hiç şüphen olmasın
suçsuzum!... adalete güveniyor ve beraatimi talep ediyorum....
AHMET ERKANLI